

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 175
Joi,
8
august
1991
3 lei

CUGETUL ZILEI

Dacă nu știi să trăiești cum trebuie, fă loc celor ce știu.

HORATIUS

„DOCTORII“ TEHNOCRAȚI

Nici cei mai optimiști români nu se așteptau — după Revoluție, căreia unii îi spun miracol — la... vreun miracol. Adică, într-un timp foarte scurt să apară toate îndreptările sperate, pentru care mulți s-au jertfit. După 45 de ani de boală, însănătoșirea nu se putea produce peste noapte. Și mai ales fără „leacuri“ eficiente. Da, societatea românească, lovită cumplit de comunism este bolnavă. În decembrie '89 credeam că vom descoperi și leacurile vindecătoare. Dar mai ales „doctorii“, capabili să dea „rețetele“ cele mai potrivite. Ne-am înșelat. Doctorii „emanati“ de fumul Revoluției s-au dovedit a fi niște vrăci (șarlatani) care au scormonit prin toate „farmaciile“ Europei — ba și prin cele ale altor continente — ca mai apoi să recurgă tot la hîrbul cu buruieni (otrăvitoare) al comunismului: promisiuni nerespectate, minciuni, amenințări, corupție, nepotism, festivism, arivism, dispreț față de cei mulți, sărăcie... Ceea ce, iată, a răscut sufletul poporului spre incertitudine, teamă, delațiune, furt, absentism civic, dezbinare, tristețe, ură... Și „doctorii“ noștri tehnocrați ne-au mai dat un brînci. Spre Europa. Prin șomaj masiv — înainte de a vedea și noi cum cum stăm cu privatizarea. Au făcut tot ce-au putut, sau... ce-au vrut, sau... ce-au știut.

Important este acum, ce va face marea colectivitate care este societatea civilă românească.

Traian SUCIU

Umorul tîrziu

Sînt situații al căror grotesc îl realizăm mai tîrziu. În general gîndim nuanțat și sesizăm, unii mai repede alții mai încet, atît grotescul cît și umorul.

Îmi amintesc scena vizitei medicale făcute lui Nicolae Ceaușescu în ajunul sărbătorii creștinești din iarna lui '89. Îmi amintesc cu cită atenție, cu cît profesionalism îi asculta doctorul bătăile inimii. Momentul, recunosc, mă emoționase iar umorul îmi scăpa la vremea aceea. Abia mai tîrziu m-am gîndit ce s-ar fi întîmplat dacă doctorul îl respingea la vizita medicală; dacă îl declara inapt pentru împușcare?

Îmi mai amintesc discursurile din balconul cu noroc. Citez din memorie: „Frontul Salvării Naționale va organiza alegeri libere și nu se va constitui în partid“. Sigur că eram emoționați cu toții, n-aveam de unde să știm că aceasta era minciuna de temelie. Cui i-ar fi venit să ridă? La vremea aceea.

Amintiți-vă cît de prompt au sosit minierii nechemați: amintiți-vă elanul lor, amintiți-vă cum au scotocit ei să găsească sacii cu droguri și mașinile de tipărit bani. Eram îngrijorați cu toții. Nici umbră de umor la vremea aceea.

Îmi mai amintesc de atacul cu pietre și sticle asupra Televiziunii libere, de erois-

mul conducerii acesteia, de eroii de la tulumbe uzi pînă la piele deși afară era răcoare. Era ceva de ris? Nimic, la vremea aceea.

Îmi amintesc de întrunirile parlamentare mai reușite cînd ne copleșeau emoțiile de la mic la mare, înțepeniți în fața micului ecran. Îmi amintesc cum un deputat oltean striga de la pupitru, cum se răstrea la lumea întreagă să înceteze amestecul în treburile interne ale poporului irakian, declarîndu-se dumnea-lui de partea cauzei drepte, juste, a lui Hussein, și invitîndu-i pe confrăți să ia atitudine.

Îmi amintesc cum un alt deputat trăgea cu sîrg de senalul de alarmă pentru că opera lui Brîncuși ar fi în pericol să fie furată. Firește că emoția ne-a împiedicat să sesizăm pe loc umorul.

Există dar, nu numai bombe cu efect întîrziat, ci și umor. Din păcate însă, umorul cu efect întîrziat este cel mai adesea, involuntar și nu face cîinste celui care-l produce.

Mihai BRATU

INFORMATII

• La sediul Alianței Civice, filiala Sibiu, din Piața Mică nr. 30, continuă înscrierile în Partidul Alianței Civice după următorul program: luni, marți, miercuri, joi, vineri între orele 16—18 și miercuri, între orele 11—13.

• Partidul Alianței Civice participă în orele de program la colectarea ajutoarelor privind susținerea sinistraților din Moldova.

În atenția ofițerilor veterani de război

Conform ordinului M.Ap.N. nr. O.G. 28/1990, ofițerii veterani de război care doresc a purta uniformă militară la anumite zile festive, sînt invitați la Casa Armatei Sibiu, în fiecare marți și vineri, pînă la 30 august 1991, pentru informații.

Infernul lui... Marx (I)

Amăgind o lume întreagă cu ideile egalitariste și promițînd libertate alături de dreptate, după eșecul istoric al revoluției franceze, comunismul lui Marx vine să confirme posibilitatea existenței „infernului pe pămînt“.

Părintele doctrinei care a răscolit întreaga lume, creînd iluzia înfăptuirii idealurilor umane, a fost în realitate personajul cel mai controversat, la fel ca și gîndirea sa.

Preocupat de adevărata față a acestui „titan“, ridicat în cele mai înalte slăvi ale unei ideologii ce părea progresistă, un profesor universitar de la Academia de înalte studii sociale și politice din fosta R.D.G., von Berg, refugiat în Vest, a făcut cele mai senzaționale dezvăluiri pe seama celui care devenise genul socialismului științific revoluționar. Iată ce afirmă domnia sa, în calitatea de cercetător, despre marele demurg:

„— Marx a fost un element reacționar de tip medieval antimuncitoresc, dis-

(continuare în pag. a III-a)

arh. Liviu NICULIU

Sărbătoare la Muzeul Civilizației Populare din România

Cei care simt nevoia să iasă pentru un timp din angoasa cotidianului (și cine nu simte această nevoie?) și să se apropie de valorile esențiale, perene, tradiționale ale spiritului și sufletului românesc, sînt invitați joi, 15 august — de marea sărbătoare a Sfintei Mării — la Muzeul Civilizației Populare din România, situat în mirificul peisaj

al Dumbrăvii Sibiului. Vor putea lua parte activă la două importante evenimente care marchează activitatea noastră culturală: sfințirea bisericii monument transferată în muzeu din satul Bezded, județul Salaj și des-

(continuare în pag. a IV-a)

Vasile AVRAM

Religia Bahá'i — mesaj universal

MOTTO:

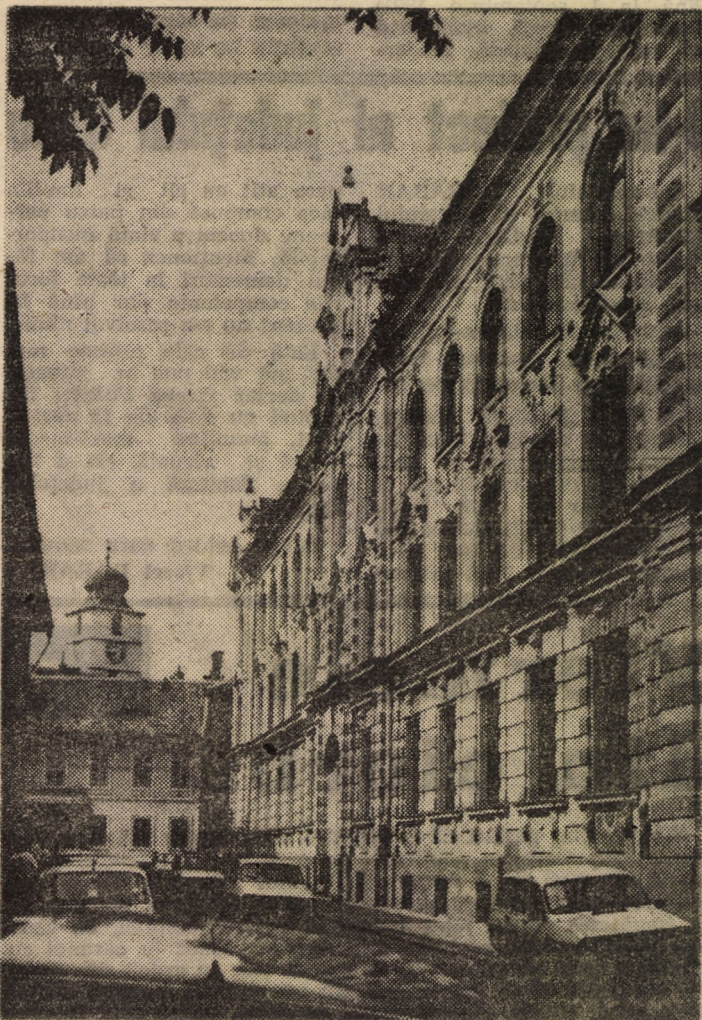
„A fi Bahá'i înseamnă pur și simplu a iubi întreaga lume, a iubi omenirea și a căuta să o servești; a munci pentru a aduce pacea și fraternitatea universală“.

„Religia Bahá'i nu este o nouă sectă, ci o veche religie într-o nouă prezentare, o religie independentă răspîndită în toată lumea. Comunitatea Mondială Bahá'i cuprinde aproximativ 6 milioane de membri, din toate rasele, păturile sociale de diferite naționalități. Această religie a apărut în Iran în anul 1844, cînd Báb s-a proclamat mesager al lui Dumnezeu și premergător al lui Bahá'u'lláh, considerat întemeietorul religiei Bahá'i. Principiile învățăturilor Bahá'i sînt: unitatea

lui Dumnezeu, unitatea religiilor, unitatea omenirii. Credința Bahá'i susține armonia între știință și religie. Fără știință, religia transformă oamenii în fanatici, iar fără credință aceștia devin egoiști și materialişti. Omenirea se transformă ca familie, gîndire și are nevoie de o nouă etică globală pentru întreaga planetă, pentru că a trăi o viață morală are o directă influență asupra fericirii spirituale. Nu avem preoți, predicatori, dogme și ritualuri. Credem în Fiul lui Dumnezeu dar aducem gloria și slava lui Dumnezeu. De fapt BAHÁ'U'LLAH înseamnă „Slava lui Dumnezeu“.

(continuare în pag. a IV-a)

Camelia PENTELESCU

Liceul „Gheorghe Lazăr“ — instituție care a dat cîteva mari personalități ale culturii române.

Foto: Iulian PREDA

„Avem tot interesul să fim bine aprovizionați“

Un grup de cititori ne-au sesizat că, la magazinul alimentar nr. 100 de pe Calea Dâmbrăvii (lingă „Tursib“ — fosta — I.T.S.), deși laptele sosește înainte de ora 7,00, este pus în vânzare abia după deschiderea magazinului, care are programul între orele 7—20. Acești cetățeni propun ca una dintre lucrătorii magazinului să vină mai devreme, să preia laptele și să asigure vânzarea acestuia.

Căutând să aflăm și punctul de vedere al personalului din magazin, am discutat cu doamna Dorina Borza și Lenuța Bozdoghină — vânzătoare.

D-na Lenuța Bozdoghină ne-a spus: „În fiecare dimineață ajung la magazin pe la șapte fără un sfert. De obicei mașina care ne aduce laptele sosește după ora șapte. A fost o vreme când deschideam magazinul la ora șase, dar laptele sosea mult mai târ-

ziu. Uneori și după ora nouă“.

D-na Dorina Borza completează: „Zilnic telefonăm la „Sibiana“ să ne trimită mai multe lactate, smântină, cremă Excelent, frișcă, unt. Nu demult primeam lactate marțea și vinerea. Clienții deja se obișnuiseră cu acest program, marfa se vindea repede și fără probleme. De vreo lună n-am mai primit smântină, cremă Excelent, frișcă sau sana.“

Întrucât lucrăm în locație de gestiune, vă dați seama că avem tot interesul să fim bine aprovizionați și să vinдем marfă de calitate. Nu folosim un rabat comercial mai mare decât alimentarele din rețeaua de stat. Ba la unele produse prețul nostru e ceva mai mic. De exemplu, la pălincă este de 225 lei sticla, față de 230 lei, berea la cutie costă 75 lei, față de 80 lei la alimentarele celelalte, când am avut alcool dublu

rafinat am vândut sticla de un litru cu 480 lei, față de 516 lei“.

Într-adevăr magazinul nr. 100 este bine aprovizionat; pe cât se poate la noi, în România, în această perioadă de tranziție. Remarcând destul de bogata sortimentare de mezeluri ne-am interesat despre situația aprovizionării cu aceste produse. D-na Borza a răspuns următoarele: „Primim mezeluri pe bază de comandă. Ce cantitate cerem, atita primim. Și comandăm atit cât știm că se vinde pe parcursul unei zile ca produsele să fie tot mereu proaspete“.

La întrebările noastre despre actualele prețuri ale produselor alimentare, d-na Borza a răspuns următoarele: „Prețurile mari nu sînt nici în favoarea clienților, nici în favoarea noastră. Vânzarea e mult scăzută de cînd cu noul prețuri“.

A consemnat T. OVIDIU

Un regat pentru o țigară!

De cînd cu trecerea spre economia de piață se petrec lucruri de mai mare minune. Să luăm ca exemplu țigările. Sînt pline magazinele de țigări aduse din import. Care mai de care mai fine și în ambalaje mai atrăgătoare. Dar acestea sînt pentru cucoane, pentru cei care se scaldă în bani sau pentru fraieri, căci prețurile sînt foarte piperate. Fumătorii cei nărașiți au rămas la „Carpați“. Numai că aceste țigări sînt de negăsit în tutungerii. În schimb, pe la colțuri de stradă, bișnițarii te trag de mîncă să cumperi „Carpați“. La supra-preț: 25 lei pachetul. Ne punem întrebarea: de cînd au „privatizații“ de bilci fabrici de țigări? Sau lucrează și ei în locație de gestiune? Adică, pe românește spus, chiar nu-i ia nimeni de gulă pe cei care „lucrează“ mîna în mîna cu bișnițarii?

(O. T.)

Dezbină și prăbușește...

Treceam deunăzi, în drum spre casă, prin parcul „Sub Arini“. Către capătul parcului (înspre viaductul de pe str. Avrig), pe malul pîrului am zărit un arbore prăbușit. M-am apropiat. De fapt erau doi stejari, crescuți atît de aproape încît trunchiurile lor au fost lipite pînă la circa un metru de la rădăcină. Gemenii nu erau doborîți de secure ori de dușmă. Apele pîrului, umflate de ploaie din vara aceasta, au tot sfredelit pămîntul de sub rădăcinile stejarilor pînă cînd, gemenii s-au prăbușit, nemai-

avînd un reazem solid, unul pe malul drept, aproape paralel cu firul apei, înspre amonte, mai sprijinindu-se încă în frîntele crengi ale coroanei, celălalt pe malul stîng, strivind sub el un alun și un cireș sălbatic. „Drama“ s-a petrecut nu de mult, frunzele stejarului dinspre stînga fiind încă verzi. Cel din dreapta firului apei deja fusese ciuntit de ramuri. Stejarul avea o tăietură adîncă, de joagă, undeva către bază, dar nu era spintecat de tot.

Probabil că această relație v-a iscat nedumeriri, sau asociații de idei. Eu unul m-am gîndit la doi frați, sau doi buni prieteni, pe care i-a despărțit brusc „lucrătura“ unor fătarnici. Apoi, prin asociație de idei, m-am gîndit la cazul mai multor partide politice, scindate și ele în urma unor intrigi. Partide, asociații, societăți comerciale, întreprinderi... Tot astfel s-a întîmplat în cazul unor categorii sociale, dezbinăte de machiavelicurile puterii. Muncitorii și intelectuali dezbinăți. Și tot așa, românii asmuțiți împotriva maghiarilor, și viceversa. E o tactică devenită deja clasică. În cadrul imperiilor multinaționale, cum a fost Imperiul Austro-Ungar și cum încă mai este o caracteristică gigantică, zisă și Uniunea Sovietică, popoarele subjugate au fost și sînt încontinuu ațîțate unele împotriva altora. Căci principiul „dezbină, prăbușește și apoi stăpînește“, este, din păcate, extrem de eficient. Și generator de tragedii.

Însă niciodată ceea ce este strivit, schilodit, prăbușit nu mai are valoare, însemnătatea și frumusețea ÎNTREGULUI. Iar mulți tirani au fost îngropați sub dărămăturile imperiilor, care s-au prăbușit în cele din urmă. Acesta fiind destinul implacabil al tuturor lucrurilor diabolice.

Ovidiu TOMULEȚIU

O veste bună

Fiind îndeobște obișnuiți să împărțim greutățile și necazurile oamenilor, cu atît mai mult ne bucurăm cînd putem afla și vești bune. De data asta ea ne vine din învățămînt și se referă la o instituție cu un caracter special: Școala generală pentru surzi din Sibiu. Pînă nu de mult această instituție de tradiție în orașul nostru se lupta cu o mulțime de probleme, de greutăți, de nerealizări. Acestea, deși nu erau de natură educațională, competența grupului compact de cadre didactice fiind mai presus de orice îndoiești, aceste probleme spuneam, legate de asigurarea bazei tehnico-materiale își puneau amprenta asupra desfășurării procesului instructiv-educativ din școală.

Astăzi, aflăm de la conducerea școlii, director profesor Romeo Popa că multe necazuri sînt în curs de rezolvare. Pînă la 1 septembrie 1991, reparația clădirii, mobilierul cel nou, instalațiile, moder-

nizarea, utilarea și dotarea cabinetelor, claselor cu aparatură tehnică, material didactic la un nivel de vîrf se vor încheia.

Și toate acestea datorită unui grup de oameni de suflăt din orașul Siegen (Germania) sub patronajul inimoasei și distinse doamne ANTIJE SCHMIDT CLASSEN care s-au oferit să sponsorizeze această instituție. Nu în ultimul rînd trebuie adăugate și modificările survenite după revoluție în ceea ce privește încadrarea și salarizarea personalului. Astfel, numărul angajaților a crescut de la 47 la 80, numărul elevilor a scăzut de la 200 la 150, iar personalul didactic este alcătuit din cadre didactice cu un înalt grad de calificare și experiență profesională.

Toate acestea ne îndreptătesc să riscăm un pronostic optimist în ceea ce privește evoluția în viitor a școlii.

După cum vedeți, toate bune și frumoase... și totuși în minte ne stăruie o întrebare: Vor avea același noroc și celelalte instituții de învățămînt din județul nostru? Și cînd? Pînă atunci, vorba ceea să auzim numai de bine!

(E. J.)

D-lui prefect al județului Sibiu

Subsemnatul DARABAN VIOREL salariat al Spitalului Municipal Mediaș, secția Bazna-Băi în funcția de masor, fiind nevăzător gradul I arăt următoarele:

Locuiesc în Bazna-Băi în pavilionul 8, acesta fiind proprietatea Societății pe acțiuni Hotel „Central“ Mediaș, locuință de serviciu. Pînă în perioada privatizării — mai 1991 — aveam acces la apă și WG, la vila 9, care între timp a ajuns sub patronajul d-lui Baidoc Vasile, care mi-a interzis accesul, fapt pentru

care atît eu cît și familia mea compusă din patru persoane ducem o viață insuportabilă. Menționez că am făcut demersuri la toate forurile competente dar pînă în prezent nu s-a rezolvat nimic.

Față de cele arătate mai sus mă văd pus în situația să declar Greva Foamei începînd cu data de 15 august 1991, anunțînd mass-media scrisă și vizuală, cît și Direcția Sanitară a județului Sibiu.

Drept pentru care semnez,
VioREL DARABAN

Pe alea principală din Grădina Zoologică Sibiu se află un stejar — adevărat monument al naturii prin venerabila sa vîrstă — pe care însă, nu-l protejează nimeni.
Foto: Iulian PREDA

Viermele din ciorbă

Fiecare om, pentru că e om, are slăbiciunile lui. Una din multiplele, recunosc, slăbiciuni pe care le am este ciorba de burtă. În ziua de 6 august, în localul „Negoiul“ de pe str. Tribunei m-a servit cu amabilitate d-na Mariana Șerban. Pe la jumătatea porției mi-a apărut în lingură, dolofan, un vierme inelat, decedat probabil prin fierbere. Dacă în cazanul cu ciorbă a sosit cu carnea de la abator sau cu ardeii din cîmp, nu am putut să-mi dau seama. Mi-am amintit imagini văzute prin filme veriste (Mondo cane, America, astăzi ș.a.) în care asemenea ființe erau consumate de oameni cu mare plăcere și lînd în serios tendința noastră de deschidere spre marea grădină a lui Dumnezeu, n-am făcut din situație o tragedie. Mă gîndesc totuși dacă mai multă atenție din partea bucătăresei, d-na Crucița Man n-ar fi de dorit pînă la adoptarea viermilor între preferințele noastre culinare. Deocamdată să nu fim prea mofturoși. Deci, poftă bună!

Ion UNGUREANU

note

STRADA

Prețul plătit de sensibilitatea noastră imaginilor străzii, ce ni se „implementează“ agresiv la toate nivelele de percepere, este monstruos — imagini, care ne urmăresc și ne tulbură, stresîndu-ne fără milă.

Citesc de exemplu, involuntar, un bilet lipit pe un stîlp, cu un mesaj care nu mă interesează sub nici un aspect. Ca să mă trezesc după aceea repetînd în neștire, pierzînd de mult sensul: „Primesc doo fete în gazdă“. Consider asta un atentat la viața mea interioară. Și încă aș mai trece cu vederea, dar...

Dar toate barăile și gheretele urite și gropile și bolovanii și gunoarele neridicate cu săptămînile, mesele schioape scoase în stradă cu marfă proastă, afișele cu anunțuri agramate care put a speculă, bicicletele legate de pomi, bălțile fetide, cărămizile, schelele, și betoanele rămase din „cincinalul“ trecut pe lingă blocurile cu arhitectură stas, zgometul, praful și o nesfîrșită mizerie nu

reprezintă nimic altceva decît un atentat la viața noastră cea de toate zilele.

Strada Mediașului (fostă 11 Iunie) e ca un bolnav pe patul morții. Din păcate îi împărțim și noi suferința. Trecînd pe aici, traversezi cu puțină îngăduință istoria civilizației: de la bolovanii, gropile și apa primară pînă la insulițele de asfalt — rămășițe ale progresului și prosperității noastre. Dacă pentru repararea ei se așteaptă finalitatea lucrărilor celor din construcții, atunci nici o nădejde. Mai avem de „compătimit“ împreună. Pe strada Turnului, asociația „Republican Connection“ face cultură muzicală străzii. Ți-e mai mare dragul să treci pe acolo și să-ți lași urechile gîdilate „într-un mod plăcut“. Pe ei cine-i întreabă de sănătate? Ce drept au asupra liniștii noastre? Aud? Mă aude cineva?

Și multe altele...

Natalia DROC

Solidarité-35, acționează!

Din bogatul program de acțiuni pe care Asociația „SOLIDARITÉ-35” și l-a propus în anul 1991, spicuim câteva.

Acțiunea 1 este în domeniul EDUCAȚIEI și are ca obiective favorizarea accesului tuturor copiilor la cea mai bună formație posibilă și dezvoltarea calitativă și cantitativă a învățării limbii franceze. Acțiunea este structurată pe: a) ajutorul în ridicarea nivelului de echipare cu material didactic a șezămintelor școlare de grad primar și secundar; b) pentru școlile secundare ajutorul se va materializa prin achiziționarea pe loc a materialelor, spre a favoriza economia locală sau în caz de necesitate din Franța; c) pentru școlile secundare responsabilitatea este asumată de către comunele înfrățite, transportul fiind asigurat de către Asociația „Solidarité-35”; d) schimburi între Universitatea din Rennes și Universitatea din Sibiu. Pentru

toate acestea sînt alocați 169 500 franci francezi.

Acțiunea 2 este în domeniul AGRICULTURII și are ca obiective ameliorarea hrănirii șeptelului bovin și formarea de tehnicieni agricoli. Astfel, sînt în vedere: a) crearea de mici suprafețe cu raygras și trifoi alb, cultivate încă din aprilie, aproximativ cîte 150 kg de semințe pe comună; b) îmbunătățirea conservării în siloz, a cărei practică actuală este total inadecvată și chiar periculoasă sănătății animalelor; c) formarea de tehnicieni agricoli, prin cîte un stagiar de comună, timp de trei luni, costul călătoriei fiind asigurat 50 la sută de către Asociație și 50 la sută de către solicitant iar șederea în Bretania de către comuna înfrățită. Sînt alocați 206 000 franci francezi.

(va urma)

Ion UNGUREANU

Infernul lui... Marx (I)

(Urmare din pag. 7)

prețuind această clasă considerată ca cea mai înapoiată.

— Dat afară din partidul comunist, el a promovat ideea cultului personalității.

— Un necunosător al problemelor economice, nu și-a înțeles propriul său volum I „Capitalul”, pe care nu a fost în stare să-l termine.

— Ideea absurdă a înlocuirii banilor cu timpul este impracticabilă.

— Lucrările sale plagiază autori francezi, englezi și germani pe care evită să-i indice în bibliografie.

— Chiar și Lenin când și-a dat seama că nu-l mai înțelegea, iar practica economică sugerată este falimentară, l-a abandonat.

— Stalin nedîndu-și seama de aceasta a condamnat la moarte prin foame 19 milioane de oameni.

— U.R.S.S. și în prezent hrănește 5 din 6 oameni cu cereale din Statele Unite!...

Se știe că Marx, avînd o situație materială modestă, a avut o puternică tendință de parvenire și înăvuițire. Nereușind să se realizeze pe plan profesional, a încercat prin căsătoria cu fiica unui mare bogătaş, încercînd să-l șantajeze. Bătrînul, sesizînd intențiile tinărului șarlatan și-a dezmoștenit odrasla. Atunci s-a declanșat puternicul conflict familial care a avut ca urmare drept răzbunare: nașterea ideii luptei de clasă, împreună cu întreaga sa concepție și teorie revoluționară!

Se poate astfel observa sursa conceptuală incipientă de formare a profilului moral-politic al comunismului de mai tîrziu... care și-a menținut aceleași trăsături — paranoia, viclenia și tendințele de a profita la maximum sub masca omeniei — în care nu mai crede nimeni.

ÎN RĂSPĂR Românul-șef — fișă de caz

NAȘTEREA

Românul care este șef, este șef din naștere. Copacii fac o mică plecaciune cînd acesta urlă în brațele moașei și din cauza asta — fenomenul petrecîndu-se la scara unor întregi păduri — se pare că munții se înclină la rîndul lor pentru a sublinia evenimentul. De la această întimplare a rămas, probabil, expresia: „Și munții se urniră ca să nască un soarece mort!”. Atita doar că românașul nostru este extrem de viu și pe deasupra și șef.

PRUNCIA

Șeful se distinge încă de mic: dacă la grădiniță copiii fac prăjituri din nisip, el face adevărate torturi cu etaj, dacă ei fac găuri în pămînt, el sapă galerii ramificate. Învață să scrie și să citească înainte de a merge la școală și astfel aceasta — școala — se transformă într-o lungă plictiseală. Acum el își dă seama că există Poporul Român și că el are nevoie de conducători.

NUMIREA

Este momentul crucial din viața românului-șef. De la un nume comun, el intră în sfera obscură a funcției care-i dă o nouă identitate. Din Ion el devine Secretar, din Vasile — Primar, din Petre — Prefect, din Sinedru — Director, din Fane — Inspector, din Gicu — Guvernator, din Neluțu — Președinte... Plin de sfiială, românașul nostru își ia postul în primire avînd ca primă grijă să se arate foarte prietenos față de cei pe care-i desconsideră. Dacă nu ești un prefăcut, nu ești un adevărat șef: el știe bine asta.

Prima angoasă apare în momentul în care îi intră un prieten în birou. Cum să se comporte? Ca șef sau ca prieten? Din îndoiala asta va ieși, rugîndu-l pe prieten să se poarte cu el ca un subaltern, așa, „de ochii lumii”. Evident, șeful își va pierde toți prietenii dar nu va regreta. Îi va obliga pe mulți să-i arate prietenie. Înfricoșîndu-l.

MANDATUL

Cît se exercită ca tare, românul-șef va căuta să facă

fapte memorabile (o casă în care să bage poporul român, un gard nou în jurul întreprinderii, o piramidă, o anexă la grajduri, un monument... eeva, acolo, să se nemurească...). Își va neglija familia, sănătatea, somnul, părinții și se va dedica împlinirii acestei opere. Bineînțeles că nu-i va ieși nimic, dar surmenajul său va fi demn de marile mituri ale sacrificării.

SFÎRȘITUL

Dacă nu este oprit la timp, Românul-Șef va trebui împușcat pentru că altfel Dumnezeu nu va avea curajul să-l cheme la el pe căi naturale (și putem ghici din ce motive). Cine îl va împușca? Simplu: preținii

Alexandru SAVA

CALEA FERICIRII (I)

Nimic mai atrăgător, mai fascinant ca acest cuvînt: fericire...

Fericirea, ca dimensiune în care ființa umană își află rostul vieții în micul său univers. Fericirea, acest mirific și neostoit cuvînt, fericirea, pe care tot omul o doarește, o așteaptă mereu, o consideră ca pe un țel al vieții, pe cît de învîluită în mistere, pe cît de fugară, pe atît pîrînd să fie de zăbăvnică. Mereu, numai ca o fantomă ce trece și ca o umbră ce dispare în negura vremii.

Omul, acest om sărman și chinuit, vesnic chinuit, stă parcă ascuns în micul și desertul său univers ca un melc în propria-i cochilie.

O, amarnic îți este destinul căutărilor tale! Uneori înfrîntor și dezagreabil poate să fie și gustul plin de amărăciune pe care tactilul tău simț îl descoperă în această lume plină de adversități și paradoxuri.

El, omul, slăvitul, fătarnicul și îngîmfatul, o deșartă și diabolică amăgire a închipuitei sale Slave pe care timpul necrutător de fugar o spul-

beră în vînt și groparul o acoperă fără de urmă și fără de zăbavă cu țărîna. El, acest om și bun și rău și tare și slab, împărat sau soldat, domn și domni, sārăcii și boğații, cu toții se fac părtași la o pricină comună: „Homo homini lupus”. Toate răutățile de pe lume sînt încarnate în chipul omenesc. Conflicte, războaie, arme etc., etc. Miliardele unei lumi întregi se duc pentru înarmare, iar milioane și milioane de oameni și femei cu copii nu au nici măcar un adăpost și îndură lipsurile unei cumplite sārăcii. O lume nebună, nebună, întunecă o-rizontul. O lume bolnavă, plină de ură și de vrajbă!

O fericire și o grădină minunată a lui DUMNEZEU făcută praf! Un paradis pierdut!

Bravo ție, omule deștept! Măcar acum de ți-ar veni mîntea la cap. Și toate acestea, cine le-a făcut? Virusul comunist voia parcă să tindă a invada lumea, iar acolo pe unde a ajuns și a trecut, a lăsat pîrjol. Lipsuri, sārăcie, un dezastru, moral și material, o catastrofă

și un haos. În aceste situații refacerea este lungă și grea, cu oameni care au suferit, cu oameni distruși, iar pe de altă parte cu oameni care ani și ani au trăit și au sperat favoruri; să-i rupi de la acestea nu este ușor. Oamenii vremilor înnoite trebuie să crească, trebuie să înflorească. Oamenii care să se iubească și să se înțeleagă unii cu ceilalți.

Cu înțelegere și dragoste în prețuirea omului toate cele bune se pot face și cele rele se pot îndrepta.

Să fie întronată concepția superioară despre om că el este cea mai înaltă valoare, cel mai prețios capital — nu numai o simplă mistificare. Demnitatea omului, cîntecul, omenia și dreptatea să fie o lege pentru toți, la care se impune legea sfîntă a iubirii, ca o datorie sacră în fața lui DUMNEZEU și la care să fie adăugată iertarea „și ne iartă nouă greșalele noastre precum iertăm și noi greșirile noastre”, cum o zicem în TATĂL NOSTRU.

Octavian MARIN,
preot pensionar

Civismul pe eșicherul politic

Este evident, după reacțiile declanșate, că Partidul Alianței Civice suscită interes. La nivel internațional și național.

Dintr-o perspectivă ce depășește granițele țării, noul partid reia experiența încununată de succes, a formațiilor politice civice, încercate în Cehoslovacia și fosta R.D.G. Se pare că artizanii acestui gen de partide, au înțeles că efectelor unui totalitarism de o jumătate de secol, i se poate opune, în primul rînd, formula civică și varianta sa politică. Aceasta, deoarece, civismul găsește măsura necesară pentru vindecarea unei societăți bolnave. De fapt, ideea mare ce a dat roade, a fost aceea, că pînă a ajunge la partide de tip occidental, e nevoie de societate civilă. Ultima nu poate fi creată fără acțiune politică, și, în aceasta își găsește justificarea, pentru Europa de Est, asemenea gen de partide.

Raportat la premisele naționale, P.A.C. preia potențialul și reușitele Alianței Civice, staționate însă, ca efect, din cauza refuzului jocului partidic.

Localizarea P.A.C. pe eșicherul politic prezintă dincolo de speculații următoarele certitudini: nu va fi un partid socialist, sau de o asemenea conotație (ideea de socialism a fost compromisă în Europa de Est); nu va fi o formațiune partidică naționalistă; se va raporta concret la problemele țării, deci va fi popular.

După această suită de negații și afirmații, ce se poate deduce este, că va fi opus neocomunismului de orice fel. Ceea ce este esențial.

Partidul Alianței Civice
(P.A.C.) — Filiala Sibiu

CUT-700

CUT, este un sat pe Valea Secașului Mare în județul Alba, la aproximativ 2 km de șoseaua Sibiu — Sebeș.

Cea dintîi mențiune documentară datează din 1291 „Toma, fiul răposatului Petru din Ward (Oarda) a vindut pămîntul numit Kut (Cut), aflătoriu și așezat între satul Ryho (Răhau) și satul Zekeș (Cunța) împreună cu toate folosințele comitelui Daniel, fiul lui Chel de Kelnik (Cilnic)... pentru 20 de mărci...”. Consemnările ulterioare se înmulțesc: 1337, 1392, 1400, 1476, 1683 etc. În 1758 contele Gabriel Bethlen vinde moșia episcopului Petru Pavel Aaron, care afectează venitul susținerii școlilor, recent înființate (1754) din Blaj. După unire, prin reforma agrară, pămîntul ajunge în proprietatea țărănilor. Din 1782 Cutul devine centrul de protopopiat, biserica fiind construită „din al său” de către episcopul P.P. Aaron, de asemenea are un notar cercual.

Revoluția de la 1848 a în-suflețit și pe cuteni. Bazil Dicu Albini a fost vicetribun în legiunea lui Axente Sever iar Nicolae Velțan, căpitan în aceeași legiune. În 1861,

în Adunarea Națională Română din Transilvania, convocată la Sibiu satul a fost reprezentat de trei deputați: Vasile Albini, Ieronim Albini și Ioan Deacu. Între semnatarii Memorandului, înaintat împăratului în 1892, s-au aflat frații Septimiu și Tit-Liviu Albini, primul în calitate de secretar al Partidului Național Român din Transilvania, ajuns ulterior secretar al Academiei Române. În 1918 cutenii vor participa în număr impresionant la Marea Adunare de la Alba Iulia.

Cutenii n-au uitat că sudoarea moșilor și strămoșilor lor, timp de 150 de ani, a luat drumul școlilor blăjene ajutînd la trezirea conștiinței și la plămădirea ființei naționale.

La 25 august 1991, se vor aniversa cei 700 de ani de atestare (satul fiind mai vechi căci urme de locuit sînt din perioada romană — ceramică și un apeduct) cu care ocazie va fi sfințită biserica.

Pe lângă fiii satului așteptați cu dragoste, de către Comitetul de organizare, sînt invitați să participe cît mai mulți oaspeți.

Ion UNGUREANU

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut exemplarul albastru al avizului de expediție nr. 33801, îl declar nul. (4604)

VINZARI

● Vind verighete aur și una pereche cercei. Telefon 8 27 06. (4607)

● Vind Dacia 1310, alb 13, din iulie 1991, 5 viteze, 20 km la bord — 3 500 DM sau schimb cu contract I.L.D. 2—3 camere. Telefon 4 82 27, între orele 16—21. (4601)

● Vind cărucior landou și cărucior sport — convenabil. Telefon 3 38 86. (4590)

● Vind cărți, volume biblii în limba germană, sec. al XVIII-lea și un magnetofon Majak 205. Telefon 8 27 06. (4603)

DIVERSE

● Firma „STYX” S.R.L. oferă șansa câștigării sumei de 20.000 lei, investind doar 1.200 lei. Jucați cu încredere la „STYX” Sibiu, cart. Strand, str. Vasile Cârlova 7, zilnic orele 15—19, simbata—duminica închis. (4546)

● Transport în Germania persoane și marfă cu VW bus. Plata în lei. Tarif foarte convenabil. Sebeș, telefon 967/3 11 67. (4603)

● Transport în 12 august 1991, 4 persoane până la Siegen (Germania). Tel. 1 53 60. (5606)

● Execut pliante publicitare, etichete diverse, liste meniuri, grafică de carte. Telefon 2 74 91, între orele 7—21. (4597)

S.C. MOARA CIBIN S.A.

anunță vinderea prin licitație a unei site plane cu 6 pasaje.

Informații suplimentare la telefon 1 46 07.

— 210 —

TURSIB — R.A. Sibiu

organizează în data de 15 august 1991, ora 10,00 la sediul din Calea Dumbrăvii nr. 135, licitație pentru vânzarea următoarelor mijloace fixe:

— autobuz UD 112	43 buc.
— autobuz UD 117	12 buc.
— autobasculantă SRD 6135	7 buc.
— autobasculantă R 8135	11 buc.
— autobasculantă R 10215	2 buc.
— autobasculantă R 12215	7 buc.
— autobasculantă R 19215	8 buc.
— autotractor R 10215 cu remorcă SRP 10	1 buc.
— autocisternă SR 113	1 buc.
— autocamionetă DACIA 1302	1 buc.
— autoturism de teren ARO 244	1 buc.
— alte mijloace fixe (mașini, utilaje, aparate de măsură și control), conform listei ce poate fi consultată la sediu.	

Solicitanții vor depune la caseria unității, până la data de 13 august 1991, taxa de participare la licitație de 200 lei și 10 % din valoarea mijlocului fix solicitat.

Informații suplimentare se pot obține la telefon 2 61 00 int. 25 sau la sediul unității — biroul tehnic.

Unicat!

Excursii în Turcia, Grecia, Finlanda, Republica Cehă și Slovacă prin firma „SIBTOURS”.

Telefoane: 1 81 78, 2 68 83.

— 211 —

PROGRAMUL TV

10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Tele-vacanța școlară. 11,50 Super Channel. 12,30 Desene animate. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. 14,10 Oameni de lângă noi. 14,40 Jazz-magazin. 15,20 Avanzpremiera Tv. 15,30 Medicină pentru toți. 16,00 Cursuri de limbi străine. 16,30 Muzică pentru toți. 17,00

Știri. 17,05 Pro Patria. 18,05 Reflecții rutiere. 18,30 Reporter '91. 19,00 Cultura în lume. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Studioul economic. 21,10 Film serial: „Dallas” (47). 22,15 În fața națiunii. Partidele politice. 23,00 Actualități. 23,15 Muzicorama. 0,00 Recomandări din program.

Muzeul Civilizației Populare

(Urmare din pag. 1)

chiderea Tîrgului creatorilor populari din România. Două evenimente cu caracter de sărbătoare organică pentru spiritualitatea românească, la care își vor aduce contribuția atât locuitorii satului care au donat muzeului vechiul lor lăcaș de cult, cit și cei mai vestiți meșteri olari, tîmplari, țesători, sculptori etc. din cele mai reprezentative zone etnofolclorice ale țării.

Sărbătoarea va debuta la ora 10 cu slujba religioasă în biserica de curînd reconstruită în incinta muzeului, slujbă la care va oficia, alături de parohul satului Bezded și de alți preoți invitați la ceremonie, P.S.S. Serafim Făgărășanul. Se va inaugura cu acest prilej nu numai monumentul ca atare, ci și o tradiție pe care organizatorii o doresc cât mai viabilă: aceea

de a păstra, îmbogăți și înobilă, prin prezența umană, spiritul înglobat în lucruri, de a da viață autentică întregului peisaj muzeistic din Dumbrava Sibiului. Aceasta este și explicația prezenței în muzeu a locuitorilor satului Bezded și a altor reprezentanți ai culturii și civilizației din zona Sălajului, care, după slujba religioasă, își vor pune amprenta specifică pe caracterul sărbătoresc al evenimentului. În afara spectacolului folcloric oferit de scena în aer liber de pe lacul din mijlocul muzeului, de către cele mai bune ansambluri folclorice din județ, la Hanul din Bătrîni — monument care s-a adăugat de curînd patrimoniului muzeistic din Dumbrava Sibiului — se va desfășura o adevărată petrecere țărănească animată de taraful tradițional al satului Bezded, petrecere din

care nu vor lipsi cîntecul, jocul popular și bucatele specifice zonei Sălajului, inclusiv celebra horincă de prune.

Între timp, începînd cu ora 11, își va deschide porțile tradiționalul tîrg al creatorilor populari din România, aflat la cea de-a VII-a ediție. În gospodăriile țărănești transferate în muzeu, de pe întreg cuprinsul României, se vor instala meșteri și creatori populari celebri nu numai în țară, ci și în străinătate pentru măiestria și talentul cu care dau viață unor străvechi meșteșuguri din domeniul prelucrării lemnului, țesutului, cusutului și brodatului, lucrărilor în piele și în os, foneriei, ceramicii, picturii pe sticlă și lemn, sculpturii miniaturale și multor altora. Sub ochii vizitatorilor și ai eventualilor cumpărători vor prinde iarăși formă multicolorele covoare, fețe de masă, chindeie, veșminte bărbătești și femeiești, vase de lut, icoane, obiecte de mobilier și decorative din lemn, sticlă, metal, os și alte materiale, toate lucrate într-un autentic spirit tradițional. Tîrgul va rămîne deschis pînă duminică, 18 august și va fi însoțit pe tot parcursul de demonstrații practice, efectuate de cei peste 100 de meșteri și creatori populari invitați la această ediție.

Ziua de Sîntă Mărie va fi astfel un prim reper al relației intime dintre fîuritorii strălucitei civilizații din spațiul carpato-dunăreano-pontic și obiectele cărora le-au dat duh de-a lungul mileniilor, o stîmpărare a dorului eternei reîntoarceri spre originile ființei, o sărbătoare a sufletului și a minții cum destul de rar ni se întîmplă în nesfîrșita noastră goană prin existență, în noianul de griji și nevoi care ne copleșesc din ce în ce mai des. Muzeul din Dumbrava Sibiului devine spațiul sacralizat, unde veșnicia capătă iarăși chipul satului românesc și unde își dau întîlnire transcendentul care coboară și sufletul românesc bogat și pur care urcă spre cer.

Religia Bahá'í

(Urmare din pag. 1)

Sînt vorbele domnului PETER HELD, care împreună cu doamna FOSI ENAJATY și domnul KAMAL MAZLUMI vor susține un concert astăzi, 8 august 1991 la ora 18,30 la Filarmonică. Muzica prezentată este, după spusele domniei sale, o combinație între elemente orientale și europene. Programul care se va desfășura pe parcursul unei ore va cuprinde muzică meditativă vocală și instrumentală, și va încerca o introducere în principiile Bahá'í.

Pe lângă această acțiune, în fiecare zi Bahá'ii au deschis o expoziție de stradă în jurul orei 11, în Piața Unirii, în care sînt prezentate pliante cu informații despre religia Bahá'í și se face vânzare de carte. Seară de seară în cursul acestei săptămîni, la Casa de Cultură a Sindicatelor, fie în Sala Studio sau în Sala de protocol, se prezintă

diapozitive și se inițiază un dialog interesant cu întrebări și răspunsuri despre religia Bahá'í.

Această acțiune este o continuare a Conferinței Europene pentru Tineret a Bahá'ilor care a avut loc la Neptun între 15—21 iulie a.c.

Se pare că religia Bahá'í a avut o largă audiență în întreaga lume: în Africa, spre exemplu, sate întregi au devenit Bahá'í, la Sinpetru lîngă Brașov, locuitorii unei străzi întregi s-au declarat Bahá'í, iar în Sibiu începînd cu 1989 sînt aproximativ 100 de adepiți.

Dincolo de rase, naționalități, pături sociale, convingeri politice și religie, fie că devin adepiți sau nu ai Bahá'ilor mesajul întemeietorului BAHÁ'U'LLAH că „pămîntul este o patrie și omnirea cetățenii ei”, sperăm că va deschide inimile spre o mai bună înțelegere a apropiatului nostru.

EFORTURI PACIFICATE TOARE EUROPENE ÎNTIMPINATE CU APATIE DE IUGOSLAVIA

Haga — În dezbaterile miniștrilor de externe din Comunitatea Europeană au existat diferite interpretări ale rezolvării crizei iugoslave. Genscher (ministrul de externe german) inițiatorul reuniunii de urgență a cerut ca Slovenia și Croația să fie recunoscute independente în cazul că Serbia își continuă furi-bundul atac hegemonic. Mai pacificator, reprezentantul Franței a propus trimiterea în Croația a unei Forțe a Uniunii Europene compusă din militari din nouă state (Franța, Italia, Germania, M. Britanie, Spania, Portugalia, Belgia, Luxemburg, Olanda). Franța spre deosebire de Germania dorește păstrarea unității iugoslave. Asupra acestei politici și-a pus amprenta personalitatea preșe-

dintelui Mitterrand, fost luptător în rezistența franceză din al doilea război mondial, admirator al creatorului Iugoslaviei moderne — Tito. Dacă la începutul lunii iulie, miniștrii de externe din CEE au reușit să determine încetarea focului în Slovenia, trimițînd 50 de observatori la graniță, conform acordului din Brioni, acord considerat un triumf al Sloveniei, în cazul Croației lucrurile sînt mai complicate. La Knin, o organizație sîrbă a jurat că nu acceptă compromisul cu Croația. Visul Serbiei Mari, începe să înfierbînte tot mai mult capetele care doresc ca granițele Serbiei să înghită Croația, precum și Bosnia-Herțegovina (unde majoritatea sînt sîrbi). Sîrbiile nu întîmpină rezistență prea mare din partea altor republici federale, fiind acceptați și de Munte-negru al cărui reprezentant în președinția colectivă federală, vicepreședintele Branko Kostić este de naționalitate sîrbă. Președintele Iovici, respinge orice ofertă europeană de aranjament cu Croația,

din această cauză eforturile comunității europene nu sînt ușoare.

FLASH

● Ankara — Forțele militare turcești au pătruns marți mai mult de 10 mile în interiorul Irakului, în urmărirea unor gueriile kurde ale Partidului Muncitoresc din Kurdistan, vinovate de uciderea duminică a 9 soldați turci în zona de graniță.

● Sofia — Bulgaria a cerut Uniunii Sovietice, extrădarea generalului Todorov, fost în Ministerul de Interne, fugit în U.R.S.S. în luna mai a.c. El este învinuit de asasinarea în '78 a ziaristului Ghiorghe Markov, care lucra la BBC, cu ajutorul otravei injectată cu ajutorul unei umbrelor.

● Washington — Un cont special în ajutorul populației sîmstrite din România a fost deschis în S.U.A. de compatrioata noastră Nadia Comăneci.

Rubrică de Emil PORIME

Redactor șef: TRAIAN SUCIU